

Súd: Krajský súd Žilina  
Spisová značka: 2Tos/43/2022  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5621010303  
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2022  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Malatká  
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5621010303.1

## Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marcely Malatkej a sudcov JUDr. Eriky Bebčákovej a Mgr. Anny Mihálikovej, prejednal na neverejnom zasadnutí konanom dňa 29. júna 2022, sťažnosť odsúdeného A. U. proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3Nt/16/2021 zo dňa 23.3.2022 a takto

### rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného A. U. z a m i e t a .

### odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Liptovský Mikuláš postupom podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného A. U. na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/61/2020 zo dňa 8.7.2020, právoplatným dňa 8.7.2020.

Svoje rozhodnutie okresný súd zdôvodnil v podstate s poukazom na nasledovné:

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/61/2020 zo dňa 8.7.2020, právoplatným dňa 8.7.2020, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste, bol A. U. uznaný vinným zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák. (s použitím § 138 písm. b/ Tr. zák.), na tom skutkovom základe že:

od 4.3.2015 do 27.2.2020 v mieste trvalého bydliska v A. č. XXX, okres F. Z., kde býva spoločne so svojou mamou B. U., nar. XX.X.XXXX, túto sústavne po každodennom požití alkoholických nápojov vulgárne urážal, kričal na ňu, že je nula a hnoj daromný, vtedy sa pred ňou postavil a zatínal päsť, čo u nej vyvolávalo tiesnivý pocit a pocit strachu, v decembri 2019 ju pri varení kávy úmyselne obliat horúcou vodou v oblasti krku, ktoré si sama ošetrila a dňa 12.1.2020 ju doma sotil tak, že narazila hlavou do poličky, čím jej spôsobil drobné poranenia, ktoré nevyžadovali lekárske ošetrenie, pričom toto jeho správanie vyvolávalo v B. U. strach a stres, čo zásadne ovplyvnilo aj jej psychické zdravie, v dôsledku čoho je dlhodobo liečená u psychiatra pre depresiu a z tohto dôvodu aj užíva lieky proti depresii.

Za spáchanie tejto trestnej činnosti súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 8 mesiacov a na jeho výkon ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne A. U. uložil ochranné ústavné protialkoholické liečenie.

V tejto trestnej veci si odsúdený A. U. podal návrh na povolenie obnovy konania, ktorý založil na nových dôkazoch - výpovediach svedkov M. A. ml. (bratranec), M. A. st. (strýko), Z. C. (v dobe skutku býval vo vedľajšom dome), A. K. a Z. C. (dobrí známi, ktorí poznali jeho situáciu), ktorí môžu preukázať, že jeho správanie voči jeho matke (poškodenej) nebolo také zlé, ako sa uvádza v obžalobe. Odsúdený sa až po právoplatnom odsúdení dozvedel o rozsahu vedomostí menovaných svedkov vo vzťahu ku skutku, preto ich nemohol ako svedkov navrhnúť už v pôvodnom konaní. Ďalším novým dôkazom sú listy od matky (poškodenej), ktoré mu doteraz posielala a ktoré svedčia o tom, že jeho správanie voči matke nedosahovalo intenzitu týrania. Odsúdený tiež poukazuje na znalecký posudok PhDr. Katy Piačkovej,

ktorá zistila, že poškodená nejaví znaky týrania a trpí závislosťou na alkohole. Navyše je preukázateľné liečenie sa poškodenej kvôli depresiám a psychickej poruche už pred údajným začatím týrania z jeho strany.

Dňa 27.9.2021 bolo súdu doručené podanie B. U. (matky odsúdeného) označené ako „Žiadosť o kladné posúdenie návrhu na obnovu súdneho konania). Z uvedeného podania vyplýva, že matka odsúdeného má vedomosť o odsúdeným podanom návrhu na povolenie obnovy konania a žiada, aby mu bolo vyhovené. Poukázala na to, že aj na základe zavádzajúcich informácií od advokáta, ktorý jej synovi bol pridelený štátom, súhlasil s dohodou o vine a treste a bol mu vymieraný nepodmienečný trest odňatia slobody. Aj na základe konzultácií so súčasným advokátom je presvedčená, že syn si zaslúži omnoho nižší trest. K dnešnému dňu má 71 rokov, zdravie jej už neslúži, s jediným synom žije po celý čas v jednej domácnosti v rodinnom dome s malým gazdovstvom, je vdova, syn pred nástupom do výkonu trestu vykonával všetky manuálne práce. Vždy bol veľmi ochotný pomôcť, či sa jednalo o prípravu paliva do pece, inštalátorske práce, opravy rôzneho druhu, nákup potravín. Teraz je takmer imobilná, bojí sa nadchádzajúcej zimy, okrem syna nemá prakticky už nikoho, na koho by sa mohla obrátiť.

Súd na verejnom zasadnutí vykonal dokazovanie výsluchom svedkov Z. C., M. A. st., M. A. ml., Z. C., A. K., ako aj oboznámením podstatného obsahu spisového materiálu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/60/2021 a sp.zn. 2Nt/48/2019.

Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorým možno napraviť právoplatné rozhodnutie, ktoré je v rozpore so skutkovým stavom veci, keď dodatočne vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy, ktoré v pôvodnom konaní súdu neboli známe, a teda v právoplatnom rozhodnutí sa ani nemohli brať do úvahy. Nové skutočnosti musia byť zároveň také závažné, aby odôvodňovali zásah do stability a nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia. V konaní o povolení obnovy konania súdu neprináleží právo opätovne hodnotiť dôkazy vykonané v pôvodnom konaní, lebo je to v rozpore s ustanovením § 394 a nasl. Tr. por. o podmienkach konania o návrhu na povolenie obnovy konania.

Z podaného návrhu odsúdeného, jeho prednesov, ako aj s prihliadnutím na odsúdeným navrhnuté nové dôkazy je zrejmé, že odsúdený sa povolenia obnovy konania domáha z dôvodu, že skutok, pre ktorý bol právoplatne odsúdený, sa nestal tak, ako je uvedené v predmetnom rozsudku, napáda najmä skutkové okolnosti, za ktorých sa mal predmetný skutok udiať, ale aj intenzitu konania, ktoré podľa neho nedosahovalo intenzitu týrania.

Odsúdený v rámci tohto konania prezentoval nové dôkazy a to výpovede svedkov Z. C., M. A. st., M. A. ml., Z. C. a A. K.. Tieto dôkazy však tak samy o sebe, ako aj v spojení s dôkazmi už vykonanými v pôvodnom konaní nie sú spôsobilé privodiť iné rozhodnutie o vine odsúdeného A. U.. Menovaní svedkovia zhodne vypovedali o tom, že aj odsúdený A. U., aj aj jeho matka B. U. v rozhodnej dobe mali problém s požívaním alkoholu, po ktorého požití boli voči sebe navzájom agresívni slovne, aj fyzicky, vulgárni, dochádzalo medzi nimi k nezhodám, konfliktom, fyzickým potýčkam, na základe čoho boli opakovane privolávané polícia alebo rýchla zdravotná pomoc. Pokiaľ boli obidvaja triezvi, problémy s nimi neboli žiadne. Všetky tieto skutočnosti však spoľahlivo vyplývajú už z výpovedí svedkov z pôvodného konania, najmä z výpovedí svedkyne poškodenej B. U., svedkov B. T., E. F., S. A., Z. T., F. X., ako aj z ďalších dôkazov vykonaných v prípravnom konaní.

Pokiaľ odsúdený namieta právnu kvalifikáciu jeho protiprávneho konania ako zločinu týrania podľa § 208 Tr. zák. z dôvodu, že podľa jeho názoru jeho konanie nedosahovalo intenzitu týrania, uvedené nemôže byť predmetom skúmania v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania.

Z podania matky poškodenej B. U., ktoré adresovala súdu pre účely tohto konania, vyplýva predovšetkým to, že odsúdenie a výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody jej synom má vplyv na jej život a jej možnosti ako sa postarať o domácnosť a hospodárstvo, pretože má svoj vek a potrebuje, aby bol doma, nie vo výkone trestu, pričom podľa jej názoru si zaslúži omnoho nižší trest. Z uvedeného podania však nevyplýva, že by matka poškodená nejakým spôsobom sponchybovala vinu odsúdeného, len ju týmto svojim postojom zľahčuje.

Súd tiež pripomína, že v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania nie je oprávnený preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami a obhajobou, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní. Nie je oprávnený preskúmať ani vecnú správnosť rozhodnutia vydaného v pôvodnom konaní.

Nakoľko súd teda nezistil splnenie zákonných podmienok podľa § 394 ods. 1 Tr. por. pre povolenie obnovy konania, súd návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania postupom podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť odsúdený A. U. ihneď po jeho vyhlásení priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí dňa 23.3.2022. Zahlásenú sťažnosť odsúdený zdôvodnil prostredníctvom obhajcu

pisomným podaním zo dňa 17.5.2022, doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 17.5.2022, a to s poukazom na nasledovné:

S rozhodnutím okresného súdu o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania nesúhlasí, nakoľko okresný súd nesprávne posúdil splnenie podmienok na povolenie obnovy konania.

Čo sa týka argumentácie súdu, že dôkazy vykonané na verejnom zasadnutí nemôžu sami o sebe, ani v spojení s inými skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného, s týmto sa nestotožňuje. Z výpovedí svedkov podľa jeho názoru jednoznačne vyplynulo, že jeho správanie voči poškodenej, jeho matke nebolo tak zlé, ako sa uvádza v obžalobe a znení skutku, ktorý mu je kladený za vinu. Svedkovia potvrdili, že to bolo práve správanie poškodenej, ktoré bolo značne agresívne. Ak mu aj súd kladie za vinu požívanie alkoholu spolu s poškodenou, neznamená to ešte to, že by ju mal týrať. Je pravdou, že medzi nimi dochádzalo k hádkam, avšak hádky sami o sebe ešte neznamenajú týranie. Do tohto kontextu zapadá aj znalecký posudok PhDr. Katy Piačkovej, znalca z odboru psychológia, v ktorom sa uvádza, že poškodená nejaví znaky týrania. Rovnako znalkyňa konštatovala, že poškodená trpí závislosťou na alkohole. Navyše je preukázateľné liečenie sa poškodenej kvôli depresiám a psychickej poruche už pred údajným začatím týrania z jeho strany, pričom toto liečenie na psychiatrii bolo v skutkovej vete ako dôsledok jeho údajného týrania.

Domnieva sa tak, že výsluchom svedkov na verejných zasadnutiach, ako aj vykonanými listinnými dôkazmi vyšli najavo skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli sami o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine. O dôkazoch, ktoré sa vykonali, sa dozvedel až po rozhodnutí tunajšieho súdu, ktorý schvaľoval dohodu o vine a treste. Dozvedel sa ich priamo od svedka M. A. ml.

Čo sa týka uzatvorenej dohody o vine a treste, ktorej podstatnou náležitosťou je priznanie sa, tu chce len podotknúť, že na jeho rozhodnutie vplývalo niekoľko faktorov, na základe ktorých došlo k uzatvoreniu tejto dohody. K dohode o vine a treste pristúpil kvôli trestnej sadzbe trestu odňatia slobody, ktorý mu hrozil v rozpätí 7 až 15 rokov a to bol pre neho poriadny šok. Bol v strese kvôli hospodárstvu, čo bude so zvieratami, o tom vedeli aj jeho spoluväzni na cele. Títo mu poradili napísať na prokuratúru, aby sa priznal, čo urobil. Vtedy si myslel, že mu radia dobre, priznal sa aj k tomu, čo neurobil. Až následne mu dochádzalo, čo urobil a že sa priznal ku skutku, ktorý nespáchal.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhuje, aby krajský súd napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a následne sám vo veci rozhodol tak, že povoľuje obnovu konania v trestnej veci, ktorá skončila na Okresnom súde Liptovský Mikuláš rozsudkom zo dňa 8.7.2020, právoplatným dňa 8.7.2020.

Zahlásenú sťažnosť zdôvodnil aj sám odsúdený písomným podaním doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 17.5.2022.

Uvedené podanie odsúdený učinil z dôvodu, aby sa bližšie vyjadril k okolnostiam uzatvorenia dohody o vine a treste. Aj keď si uvedomuje svoju chybu, v skutočnosti to nebolo tak, ako sa mu to kládlo za vinu. Za gátom bol takmer pol roka a doma teraz ostala 71-ročná mama, s ktorou mal síce problémy, no vedel, že bez neho to bude mať len zlé a len ťažko všetko zvládať, čo sa mu aj potvrdilo. Vtedy choval 21 oviec a nemal ani poňatie, kto sa bude o ne starať, bolo to v období kotenía oviec a tak sa stalo, že niekoľko jahniat aj uhynulo. Na ovce poberal dotácie, bol registrovaný v PPA v Dolnom Kubíne. Má to súvislosť s uzatvorením dohody o vine a treste, nakoľko toto mu spôsobovalo dosť veľký stres. Mal a predpokladá, že stále má farmu registrovanú u veterinárov v F. Z., ale aj na krajskej veterinárnej správe v Žiline. Trvalo mu takmer 4 roky, kým toto všetko vybavil. Vtedy dosť často chodili kontroly od veterinárov, ale aj z PPA kontrolovať chov oviec, zisťovali nedostatky, za ktoré od nich hrozili sankcie. Mal preto obavy, aby nemal nejaký problém ešte aj z toho. Ďalej chce uviesť, že má dcéru, ktorá študuje na strednej zdravotníckej škole a jej štúdium si vyžaduje nemalé finančné prostriedky. Keď je vo väzení, nemôže pomôcť dcére, ani matke. O týchto svojich problémoch hovoril aj so spolu väzňami, ktorých už v tom čase mal po krk. Počúvať každý deň o drogách, bitkách a podobných veciach mu už riadne liezlo na nervy. K tomu sa pridávali neustále hádky a každodenný krik, niekedy sa pre ich hádky ani nedalo spať. Takmer každý z nich očakával vysoký trest 10 a viac rokov. Mal toho fakt dosť. V takýchto podmienkach bol zatvorený 24 hodín denne, v jednej cele o rozmeroch 6x4 m. Toto všetko v ňom vyvolávalo stres, nemal takmer žiadny pokoj, nemohol sa na nič sústrediť. Prial si, čím skôr vypadnúť z tohto prostredia a premýšľal, ako sa čím skôr odtiaľ dostať. A tak poslúchol jedného z nich, volal sa A. S., ktorý bol už v tom čase niekoľkokrát súdne trestaný a viac krát už bol aj vo výkone trestu odňatia slobody. Tento mu poradil, aby dopredu napísal na súd list, že tým ušetrí prácu súdu, aj polícii a aby sa priznal. Dokonca mu aj poradil, čo má napísať. Vtedy mal pocit, že mu chce pomôcť a tak aj urobil. Napísal list, ktorý mu

on sám nadiktoval v znení, ktoré si dodnes pamätá „ ku skutku, ktorý sa mi kladie za vinu, sa priznávam a skutok ľutujem.“ Takto napísaný list adresoval vtedy pani R., ktorá, ako vie, už tam nepracuje. No, keď list odoslal, začal sa mu A. S. vysmievať a všelijako nadávať, až potom mu došlo, že urobil chybu a on si z neho urobil srandu a on sa vlastne priznal aj k tomu, čo neurobil. Prestal mu veriť. No keď išiel na dohodu, už spomínaný S. mu znovu radil, povedal, že na všetkých 10 otázok musí odpovedať „áno“, neveril mu, no povedali mu to viacerí, že ak tak neurobí, dohodu mu neschvália. Urobil tak a dohodu mu schválili. No keď išiel na dohodu druhý krát, S. mu prízvukoval, že znovu musí povedať 10 - krát „áno“, lebo ak tak neurobí, môže dostať 7 a viac rokov. Keď tam prišiel a videl mamu, ako tam sedí uplakaná, až červená, bol psychicky hotový. Začal na otázky odpovedať áno, áno, tak ako mu poradil S.. Až pri niektorej otázke, ani nevie, ktorá v poradí to bola, mu zaplo, že to vlastne tak nebolo, no povedal áno, bál sa, že mu dohodu neschvália a on dostane 7 a viac rokov. Všetkým týmto doposiaľ uvedeným chce poukázať na to, že keď je človek v strese, len málokedy urobí správne rozhodnutie.

Prokurátor sa k dôvodom sťažnosti odsúdeného písomne nevyjadril.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného A. U. bola podaná oprávneným subjektom, proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná, v zákonom stanovenej lehote, avšak nie je dôvodná.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, bolo prvostupňovým súdom vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Výrok o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania v trestnej veci odsúdeného A. U., vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp.zn. 2T/61/2020 zodpovedá stavu veci a zákonu. Rovnako tak odôvodnenie napadnutého uznesenia okresný súd učinil zodpovedajúcim spôsobom v zmysle § 176 ods. 2 Tr. por., podrobne a erudovane. Nakoľko rozhodnutia súdu prvého stupňa a sťažnostného súdu tvoria jednotu, pri existencii erudovaného a podrobne zdôvodneného rozhodnutia súdu prvého stupňa, s ktorého argumentáciou sa sťažnostný súd v celom rozsahu stotožňuje, krajský súd v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia okresného súdu.

Nadriadený súd v posudzovanom prípade zdôrazňuje nasledovné:

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Povinnosť vyplývajúca z citovaného zákonného ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por., t.j. zistiť skutkový stav veci náležite a v takej kvalite, aby o ňom nevznikli dôvodné pochybnosti, platí nielen pre rozhodovanie o otázke viny a trestu, či nároku na náhradu škody, ale aj pre rozhodovanie ktorejkoľvek otázky, ktorú treba v trestnom konaní riešiť. Uplatňuje sa v každom štádiu trestného konania, teda aj v konaní o povolenie obnovy konania. Preto náležite musí byť zistené tiež to, či sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. Z týchto zistení treba vychádzať pri rozhodovaní, čo okresný súd dôsledne rešpektoval.

Treba stručne pripomenúť, že:

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/61/2020 zo dňa 8.7.2020, právoplatným dňa 8.7.2020, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste, bol A. U. uznaný vinným zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák. (s použitím § 138 písm. b/ Tr. zák.), na vyššie uvedenom skutkovom základe.

Za spáchanie tejto trestnej činnosti súd A. U. uložil trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 8 mesiacov a na jeho výkon ho zaradil do Ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne A. U. uložil ochranné ústavné protialkoholické liečenie.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr než známé, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Prvostupňový súd v súlade so zákonom vyložil citované ustanovenie Trestného poriadku tak, že súd rozhodujúci o návrhu na povolenie obnovy konania v prvom rade musí skúmať existenciu nových skutočností alebo dôkazov súdu skôr než známych a až následne potom zisťuje, či takéto nové skutočnosti alebo dôkazy samy osebe alebo v spojitosti s už známymi môžu odôvodniť iné rozhodnutie týkajúce sa viny alebo trestu.

Prvostupňový súd sa v predmetnom konaní dôsledne vysporiadal so skutočnosťami a dôkazmi, ktoré by podľa mienky odsúdeného mohli zakladať dôvody pre povolenie obnovy konania a svoje rozhodnutie aj veľmi podrobne v súlade s ustanovením § 176 ods. 2 Tr. por. odôvodnil, pričom krajský súd, ako už bolo uvedené vyššie, sa stotožňuje s presvedčivým a správnym odôvodnením napadnutého uznesenia a v podrobnostiach naň odkazuje.

Krajský súd pripomína, že v konaní o povolení obnovy konania súd nemôže preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa pri rozhodovaní súd vyrovnal so všetkými okolnosťami a s obhajobou obvineného, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní a pod. (R 33/1988). Konanie o návrhu na povolenie obnovy konania nie je totiž konaním založeným na revíznom princípe. Pri obnove konania sa rozhoduje, či nové skutočnosti a dôkazy súdu skôr než známé, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia, môžu odôvodniť iné rozhodnutie, než aké bolo urobené v pôvodnom konaní.

V konaní o povolenie obnovy konania, ako už bolo uvedené, neplatí revízny princíp, preto je súd oprávnený zaoberať sa len tými výrokmi, pri ktorých navrhovateľ sa povolenia obnovy konania domáha. Obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok v trestnom konaní je založená na skúmaní a hodnotení nových dôkazov a skutočností, ktoré sú súdu predložené ako reálne dôkazy a skutočnosti a súd musí skúmať, či v pôvodnom konaní tieto nové dôkazy a skutočnosti boli súdu známe a či majú význam v trestnom konaní z hľadiska ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. Citované ustanovenie upravuje podmienky obnovy konania, ktoré sa týkajú nedostatkov skutkových zistení, vrátane osoby páchatel'a, ako skutočností alebo dôkazov súdu skôr než známych, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia. Netýkajú sa však zmeny právneho stavu, t.j. zákonných podkladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu.

Aj krajský súd je toho názoru, že v danom prípade neboli splnené podmienky uvedené v zákonom ustanovení § 394 ods. 1 Tr. por. pre povolenie obnovy konania. Pokiaľ ide o sťažnostné námietky odsúdeného, tieto sú v podstate súhrnom a opakovaním jeho tvrdení a dôvodov, ktoré uviedol v návrhu na povolenie obnovy konania a s ktorými námietkami sa súd prvého stupňa náležite vysporiadal v napadnutom rozhodnutí.

Na zhrnutie, osobitne s prihliadnutím na sťažnostné námietky odsúdeného, považuje krajský súd za potrebné v konkrétnostiach upriamiť pozornosť na nasledovné:

Odsúdený A. U. povolenie obnovy konania žiadal s poukazom na nové dôkazy a to výpovede svedkov - M. A. ml. (bratranec), M. A. st. (strýko), Z. C. (v dobe skutku býval vo vedľajšom dome), A. K. a Z. C. (dobrí známi, ktorí poznali jeho situáciu), ktorí môžu preukázať, že jeho správanie voči jeho matke (poškodenej) nebolo také zlé, ako sa uvádza v obžalobe. V danom prípade sa nepochybne jedná o dôkazy nové, ako správne konštatoval okresný súd. V súvislosti s týmito novými dôkazmi však okresný súd správne uzatvoril, že tieto nové dôkazy vzhľadom na ich obsah nemajú takú povahu, aby mohli byť podkladom pre povolenie obnovy konania v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. Tieto dôkazy totiž tak

samé o sebe, ako ani v spojení s dôkazmi vykonanými v pôvodnom konaní a skutočnosťami známymi z pôvodného konania nie sú spôsobilé privodiť iné rozhodnutie o vine odsúdeného A. U.. Oboznámiac sa s podstatným obsahom spisového materiálu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3Nt/16/2021, ako aj podstatným obsahom spisového materiálu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/61/2020 aj krajský súd totožne s okresným súdom dospel k záveru, že menovaní svedkovia vo svojej podstate zhodne vypovedali o tom, že aj odsúdený A. U., aj aj jeho matka B. U. v rozhodnej dobe mali problém s požívaním alkoholu, po ktorého požití boli voči sebe navzájom agresívni slovne, aj fyzicky, vulgárni, dochádzalo medzi nimi k nezhodám, konfliktom, fyzickým potýčkam, na základe čoho boli opakovane privolané polícia alebo rýchla zdravotná pomoc. Pokiaľ boli obidvaja triezvi, problémy s nimi neboli žiadne. Všetky tieto skutočnosti však spoľahlivo vyplývajú už z výpovedí svedkov z pôvodného konania, pričom aj krajský súd v tejto súvislosti poukazuje na výpovede svedkyne poškodenej B. U., svedkov B. T., E. F., S. A., Z. T., F. X., ktorí svedkovia boli vypočutí v pôvodnom konaní.

Ďalším novým dôkazom, na podklade ktorého sa odsúdený domáhal povolenia obnovy konania, sú listy od jeho matky, ktoré mu píše do väzenia. V tejto súvislosti okresný súd ďalej správne neponechal bez povšimnutia aj písomné podanie poškodenej B. U. doručené k tomuto konaniu o povolení obnovy konania Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 27.9.2021. Oboznámiac sa s obsahom predmetných listov, ako aj podania poškodenej k tomuto konaniu, aj krajský súd totožne s okresným súdom dospel k záveru, že sa nejedná o žiadne také nové dôkazy, ktoré by v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. boli spôsobilé či už samé o sebe alebo v spojení s dôkazmi vykonanými už v pôvodnom konaní privodiť iné rozhodnutie o vine odsúdeného A. U.. Ako v tejto súvislosti správne uzatvoril okresný súd, z uvedených písomností žiadnym spôsobom nevyplýva, že by poškodená spochybňovala vinu odsúdeného. Poškodená v nich v podstatnej časti poukazuje na to, aký má odkázaná sama na seba náročný život. Ak poškodená konštatuje, že jej syn by si zaslúžil nižší trest, poškodená v tejto súvislosti neuviedla žiadne také nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por., vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

V rámci tohto konania o povolenie obnovy konania odsúdený poukazuje aj na znalecký posudok PhDr. Katy Piačkovej, znalca z odboru psychológia, v ktorom sa uvádza, že poškodená nejaví znaky týrania, trpí závislosťou na alkohole. Navyše poškodená sa kvôli depresiám a psychickej poruche liečila už pred tým, ako ju mal odsúdený začať týrať. Krajský súd ohľadne uvedeného konštatuje, že sa tu nejedná o žiaden nový dôkaz a nové skutočnosti, ktoré by v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. zakladali zákonný dôvod na povolenie obnovy konania. Znalecký posudok znalkyne PhDr. Katy Piačkovej je súčasťou pôvodného trestného konania a jeho obsah, ako aj závery, na ktoré ohľadne poškodenej poukazuje odsúdený, boli známe už v pôvodnom trestnom konaní. Súčasne v pôvodnom konaní bola známa aj skutočnosť ohľadne psychiatrickej liečby poškodenej ešte pred predmetným skutkom týrania, ako to vyplýva z obsahu znaleckého posudku znalkyne PhDr. Katy Piačkovej (v súvislosti s vypracovaním znaleckého posudku mala znalkyňa k dispozícii aj zdravotnú dokumentáciu poškodenej a sama poškodená sa pomerne podrobne vyjadrovala k dobe a priebehu jej psychiatrickej liečby, a to aj v období pred skutkom). Ako krajský súd vyššie poznamenal, v konaní o povolení obnovy konania súd nemôže preskúmať zákonnosť a správnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa pri rozhodovaní súd vyrovnal so všetkými okolnosťami a s obhajobou obvineného. Konanie o návrhu na povolenie obnovy konania nie je totiž konaním založeným na revíznom princípe. Obnovu konania možno povoliť len na základe reálnej existencie nových dôkazov a nových skutočností, ktoré boli súdu v pôvodnom konaní neznáme, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia a súčasne ktoré buď samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi v pôvodnom konaní by mohli privodiť iné rozhodnutie o vine. V úvode tejto časti odsúdeným uvádzané skutočnosti a dôkazy takúto povahu nemajú, a preto nemôžu byť zákonným dôvodom pre povolenie obnovy konania.

Odsúdený v tomto konaní o návrhu na povolenie obnovy konania súčasne spochybňuje svoju vinu za skutok týrania, za ktorý bol právoplatne odsúdený. Priznáva síce, že nie vždy sa voči matke správal vhodne, no popiera, že by sa bol voči nej správal tak, že by jeho konanie naplňalo zákonné znaky týrania. Ani uvedené nemožno vyhodnotiť ako zákonom predpokladaný dôvod podľa § 394 ods. 1 Tr. por. pre povolenie obnovy konania. Ako už vyššie krajský súd opakovane uviedol, v konaní o povolení obnovy konania súd nemôže preskúmať zákonnosť a správnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa pri rozhodovaní súd vyrovnal so všetkými dôkazmi, okolnosťami, skutočnosťami a s obhajobou obvineného. Konanie o návrhu na povolenie obnovy konania nie je totiž konaním založeným na revíznom

princípe. V tejto súvislosti tiež krajský súd poznamenáva, že dôvodom pre povolenie obnovy konania nie sú skutočnosti a dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov, a to aj vtedy, keď sa súd v pôvodnom konaní s týmito nevysporiadal, prehliadol ich, alebo ich hodnotil nesprávne. Nakoľko konanie o povolenie obnovy konania nie je založené na revíznom princípe, v rámci tohto konania nie je prípustné preskúmať správnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní a súdu v pôvodnom konaní. Vzhľadom na uvedené nie je teda ani prípustné, aby súd rozhodujúci v rámci tohto konania o povolenie obnovy konania opätovne prehodnocoval dôkazy vykonané v pôvodnom konaní a skutočnosti, ktoré v ňom vyšli najavo, či tieto dostatočne odôvodňujú uznanie viny odsúdeného (vrátane právnej kvalifikácie jeho protiprávneho konania). Je zrejším, že odsúdený sa v tejto časti vo svojej podstate domáha povolenia obnovy konania z dôvodu opätovného prehodnotenia dôkazov v novom konaní v jeho prospech, no uvedené je v rozpore s podstatou konania o povolení obnovy konania. Citované ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. por. upravuje podmienky obnovy konania, ktoré sa týkajú nedostatkov skutkových zistení, vrátane osoby páchatela, ako skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia. Netýkajú sa však zmeny právneho stavu, t.j. zákonných podkladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu.

Odsúdený sa napokon povolenia obnovy konania domáha s poukazom na okolnosti uzatvorenia dohody o vine a treste, keď takto konal pod vplyvom zlých podmienok vo väzbe, stresu, na odporúčenie spoluväzňov a tiež s ohľadom na jeho matku, hrozilo mu uloženie vysokého trestu. Uvedené rovnako nepredstavuje ustanovením § 394 ods. 1 Tr. por. predpokladaný zákonný dôvod pre povolenie obnovy konania. Podmienky obnovy konania sa týkajú nedostatkov skutkových zistení a odsúdeným prezentované námietky ohľadne okolností uzatvorenia dohody o vine a treste takúto povahu nemajú. V tejto súvislosti krajský súd na okraj poznamenáva, že pokiaľ sa odsúdený (v tom čase obvinený) A. U. v konečnom dôsledku rozhodol ukončiť jeho trestnú vec dohodou o vine a treste, jednalo sa o jeho slobodné rozhodnutie, pričom aj po uzatvorení dohody o vine a treste s prokurátorom mal ešte možnosť v konaní pred súdom zabrániť jej schváleniu, a teda jeho odsúdeniu v zmysle dohody, navyše v pôvodnom konaní mal A. U. obhajcu, s ktorým mal možnosť sa radiť aj ohľadne možnosti využitia inštitútu dohody o vine a treste a tiež právnych následkov schválenia dohody.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného krajský súd vyhodnotil sťažnostné námietky odsúdeného A. U. ako nedôvodné a z tohto dôvodu aj neakceptovateľné. Konštatovanie súdu prvého stupňa, že nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por., je zákonné a správne, a preto zákonný je i jeho postup, keď podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného A. U. na povolenie obnovy konania. Krajský súd preto postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Senát rozhodol pomerom hlasov 3 za a 0 proti.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.